

Daniel Harmach: Vizuální sebe prezentace libanonského Hizballáhu. Magisterská práce

Posudek vedoucího práce

Práce se zabývá velmi komplikovaným, do značné míry mezioborovým tématem vyžadujícím kromě antropologické průpravy také znalost islámu, moderních dějin Libanonu a arabštiny. Klíčovou fází byl pro práci terénní výzkum vedený přímo na místě v šíitské části Bejrútu. Tato část bez ohledu na to, jak jsou pak zhodnoceny, přináší některé objektivní údaje, které mohou případně v budoucnosti posloužit i jako výchozí materiál pro jiné badatele, a to nejen pro antropology. Pro takové využití je důležité, že diplomant zvolil vhodný kompromis pro přepis arabských jmen, jaký umožňuje jejich zpětnou rekonstrukci a zároveň ztotožnění osob i s prameny používajícími český publicistický nebo anglický úzus. Až na nepatrné výjimky (např. s. 22 Hassan místo Hasan, ss. 22, 23 Músawí místo Músáwí) tento způsob dokázal sjednotit a udržet v celém textu.

Na většině míst rozebírajících islámské pozadí zaznamenávaných projevů Hizballáhu je zvolena rozumná stručnost. Pokud si diplomant není jist nebo se v problematice dostatečně neorientuje, nezabíhá do přílišných podrobností a podává jen zprávu o tom, co zaznamenal bez analýzy. Totéž platí i o textech na plakátech a vlajkách. Ve všech případech je k dispozici arabský přepis, ale tam, kde by byl překlad do češtiny nejednoznačný, protože by nedokázal vystihnout všechny důležité konotace, jaké vyvolává v originále, uvádí pouze nejdůležitější výklad hesla. V případech, kde se vyskytují úryvky z Koránu, by bylo vhodnější používat u nás obvyklejší odkazy na Korán ve formě *číslo súry: číslo verše* namísto názvu súry, protože ty se liší v závislosti na překladu. (Na s. 31 je navíc nesprávně uveden název súry *Otevřený stůl* místo *Prostřený stůl*.)

Četbu práce poněkud ztěžuje zvolený styl, podle mého názoru až přehnaně odborný s nadbytkem cizích slov, a především upřednostňující ve větné skladbě příliš zhuštěná jmenná vyjádření namísto snadněji srozumitelných slovesných vedlejších vět. O to více vystupuje kontrast některých kapitol, kde se náhle poněkud neústrojně objevuje publicistický, a někdy až téměř dobrodružný styl s mnoha subjektivními prvky (např. *Dáhija – jeskyně draka*). Na druhé straně tyto pasáže vyvolávají plastičtější představu o popisovaném prostředí.

i přes drobné nedostatky pokládám práci za kvalitně vypracovanou a navrhuji hodnocení známkou výborně.

PhDr. Petr Pelikán